

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 i/ili u 17.00 sati.

Raspored događanja kroz mjesec STUDENI 2019.

Studeni 2019. • Godina VIII • Broj 92

SVI SVETI

Pod izrazom “svi sveti” ne misli se samo na osobe koje su službeno proglašene svetima. Mnogo je veće mnoštvo onih koji nisu stavljeni ni na oltar ni u kalendar, a u životu su ostvarili velika djela ljubavi prema Bogu i bližnjemu. I upravo njih Katolička crkva želi počastiti blagdanom Svih svetih. Takvih je zasigurno bilo i u našoj blizini. Bili su to nezamjetljivi, zaboravljeni ljudi koji su savjesno obavljali svoj posao i dužnosti, često podnosili

nepravde, pokorom i trpljenjem zadovoljili za svoje grijeha i svjedočili veliku požrtvornost.

1. studenog	SVI SVETI	Sv. Misa u 08,00 sati (molitve prvog petka) te u 15,00 (na groblju) za sve pokojne duše naše župe (blagdan RH)
2. studenog	DUŠNI DAN – SPOMEN SVIH VJERNIH MRTVIH	Sv. Misa u 08,00 sati i 10,00 sati (na groblju –nakon mise moli se odrješenje mrtvih).
3. studenog	31. nedjelja kroz godinu i 1. u mjesecu – kolekta za biskupiju i molitve za duhovna zvanja	Svete mise u 08.00 sati i u 10.00 za duše u čistilištu. U 16 sati Krunica za duše u čistilištu.
10. studenog	32. nedjelja kroz godinu i 2. u mjesecu	Svete mise u 08.00 i u 10.00 sati.
11. studenog	Sveti Martin	Sv. Misa u 07.00 sati, a u Žrnovu u 10.30 sati.
17. studenog	33. nedjelja kroz godinu i 3. U mjesecu Nedjelja Sakramenta	Svete mise u 08.00 sati (za članove Sakramenta) i u 10.00 sati. U 16 sati Krunica za duše u čistilištu.
21. studenog	Prikazanje Bl. Dj. Marije	Sv. Misa u 07.00 sati.
22. studenog	SVETA CECILIJA Dan crkvenog pjevanja	Sv. Misa u 17.00 sati.
24. studenog	34. nedjelja kroz godinu i 4. u mjesecu ISUS KRIST – KRALJ SVEGA STVORENJA	Sv. Misa u 08,00 i 10 sati. Pjesma Sv. Roku.
30. studenog	Sveti Andrija apostol	Sv. Misa u 17.00 sati.

Napomene:

- Od 2. do 9. 11. moli se krunica za duše u čistilištu
- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za studeni)

Opća: Dijalog i pomirenje na Bliskom istoku

Da duh dijaloga, susreta i pomirenja zaživi na Bliskom istoku, gdje različite vjerske zajednice dijele svoj životni prostor.

Biskupska:

Zahvaljujmo Gospodinu na osobama koje su mu posvećene po evanđeoskim savjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti. Molimo da svi koji su pozvani na taj put svojim radom, svojom molitvom i svojom prisutnošću budu trajnim znakom Božjega kraljevstva.

SVETI MARTIN, PRVI SVETAC KOJI NIJE MUČENIK

Sveti Martin rođen je oko 316. u Sabariji, današnjoj Mađarskoj. Njegov otac Talijan doselio se tu kao rimski časnik. Martin je svoj kršćanski odgoj stekao u očevu zavičajnom gradu Paviji. Po očevoj želji postao je vojnik i časnik.

Ime mu je zapravo umanjena Marsa, boga rata. Tako ga je nazvao otac, želeći odati počast svojoj službi. Sasvim sigurno nije očekivao da mu sina povijest neće pamtili po ratnim podvizima, već po djelu milosrđa, koje je postalo simbolom kršćanske ljubavi prema siromasima. Evo toga slavnog događaja:

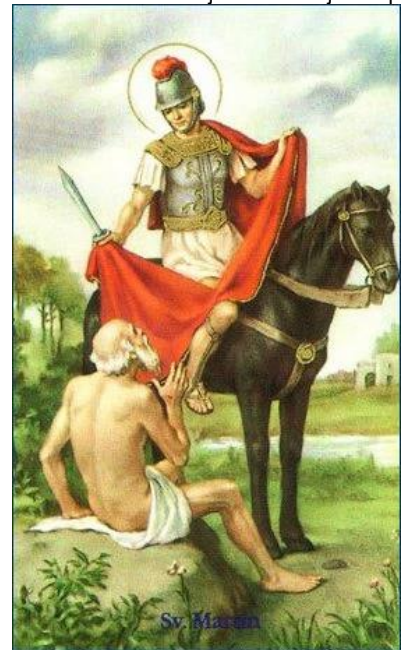
Neke studene zimske večeri časnik Martin, nakon dužnosti ophodnje, vraćao se u svoj vojnički tabor, sjeverno od Pariza. Odjednom se uz rub ceste stvorio neki siromah u dronjcima, koji je drhtao od hladnoće i zamoli ga za milostinju. Martin kod sebe nije imao ni novca ni što drugo da mu dade. Tada mu na pamet dođe misao; uzeo je svoj široki časnički ogrtač, mačem odsjekao polovicu i podao promrzlu siromahu. Legenda pripovijeda da je sljedeće noći ugledao Isusa koji je bio odjeven u polovicu njegova ogrtača. I čuo je kako je Isus govorio anđelima: "Martin koji je tek na putu da bude pokršten, odjenuo me ovim ogrtačem." Tim je riječima Isus zapravo ponovio onu svoju namu iz Evanđelja poznatu pouku: "Što učinite jednom od moje najmanje braće, to činite meni."

Kratko po tom doživljaju Martin napušta vojničku službu, vraća se kući i nakon pripreve dao se pokrstiti. Oduševila ga je ta vjera koja je živjela i vršila ljubav. I Martina je uporno progonila jedna misao: želja da bude misionar u svojoj domovini, da se bori protiv poganstva i krivovjerja. Kao prvo, obratio je na kršćanstvo svoju majku. Na kratko vrijeme povukao se u samotništvo na otoku Gallinaru, da bi potom pošao u Poitiers, gdje ga je biskup Hilarije zaređio za svećenika. Također mu je poklonio kuću u mjestu Liguge, koju je Martin pretvorio u samostan, želeći život provesti u samoći i molitvi. No, 371. godine preminuo je sveti Hilarije, a grad Tours nije pronašao nikoga boljega tko bi ga mogao naslijediti osim Martina. I tako je Martin: vojnik iz prisile, redovnik po odabiru, morao radi dužnosti postati biskup.

Bio je sjajan pastir. Kao veliki evangelizator, obraćao je na kršćanstvo barbarska galska plemena, umirivao arijance i ostale krivovjerce i opirao se civilnoj vlasti koja se htjela uplesti u upravljanje Crkvom.

Jako su ga voljeli siromasi i nevoljnici kojima je uvijek bio bliz; nešto manje plemići i onaj dio klera koji su – ljubeći bezbrižan život – strogog biskupa smatrali malo odveć zahtjevnim, jer je tražio uzoran život i obrazovanje primjerno službi. Zbog toga je bio izložen klevetama i netrpeljivosti. Nikada nije zaboravio redovnički život, svoju prvu ljubav. Nakon najstarijeg europskog samostana u Ligugeu, utemeljio je još jedan u Marmoutieru, svega nekoliko kilometara od Toursa, koji će postati prvim središtem redovničkoga života u Francuskoj.

Smatra se da je sv. Martin jedan od najvećih biskupa svih vremena. On je i prvi svetac koji nije bio mučenik, a ipak ima svoj blagdan. On je jedan od onih ljudi o kojem su govorili čitavi naraštaji. Njegova gesta dobrotvornosti prema siromahu što se smrzavao pred vratima grada Amiensa, davši mu polovicu svoga plašta, ispunjala je maštu mnogih slikara i umjetnika.

Francuska ga štuje kao svoga prvotnoga zaštitnika, a u poljoprivrednim i vinogradarskim krajevima Francuske, Italije, ali i naših vinorodnih predjela "novo se vino pije na blagdan svetog Martina".

Sveti i skromni biskup umro je 8. studenoga 397. godine.

PROROK JONA:

BIO JE POZVAN NAVIJEŠTATI BOGA SMRTNIM NEPRIJATELJIMA SVOGA NARODA I BUNIO SE PROTIV TOGA

Sveti Jona, sin Amitajev iz Get-Heferu, danas Mašhad u Izraelu (2 Kr 14,25) starozavjetni je prorok iz VIII. stoljeća prije Krista. Prema predaji majka mu je bila udovica u Serfati Sidonskoj. Ona je ugostila proroka Iliju te je dobila blagoslov pa nije ponestalo brašna i ulja za vrijeme suše (1 Kr 17,14). Dok je Ilija još bio kod udovice, razbolio se sin domaćice Jona i preminuo. Na molbu Ilijinu u dijete se vratila duša i dječak oživje. Ilija preda dječaka majci: "Evo, tvoj sin živi!" (1 Kr 17,23). Kad je Jona odrastao dobio je ulogu proroka.

Knjiga Jonina, za razliku od svih ostalih proročkih knjiga, ne donosi nikakvih proročkih govora ni protiv Izraela ni protiv susjednih naroda, nego vrlo živopisno ocrta dramu njegova proročkog poziva i odaziva Božjoj volji. U drugim proročkim knjigama prorok je sav zauzet kako će ostvariti Božje zamisli, a ovdje Jona svim silama nastoji izbjeći poslanje koje je dobio od Boga. Uistinu, bio je pretežak zadatak za jednog Izraelca, osobito za Galilejca Jonu u vrijeme Jeroboama II. (786. – 746.), kada je bila osobito jaka nacionalna svijest. A Jona je bio pozvan da naviješta spasenje smrtnom neprijatelju Izraela: asirskoj prijestolnici Ninivi. Naime, Jona je dobio od Boga zapovijed da ide u grad Ninivu. Tamo su ljudi živjeli raspušteno i Bog ih je želio potaknuti, da se poprave preko Jone. Ali Jona nije želio u Ninivu, jer je smatrao da ne zaslužuju milost i pobjegao je brodom u Tarsis. Bog je podignuo veliku oluju i mornari su željeli spasiti Jonu i sebe, ali nisu uspjeli. Netko je morao napustiti brod, pa je ždrijeb pao na Jonu, koji je to prihvatio. Smatrao je da će se time more smiriti, jer se zbog njega i podiglo nevrijeme. Bog je poslao kita, koji je progutao Jonu i držao ga u svojoj utrobi 3 dana i 3 noći. U Knjizi o Joni piše velika riba, ali u Evanđelju po Mateju (Mt 12, 38-41) spominje se Jona i piše da je boravio u utrobi kita. Jona je od Boga tražio oprost, koji mu je oprostio i zapovjedio kitu da ga izbací na kopno. Jona je krenuo u Ninivu i propovijedao. Ninivljanima je rečeno da će Bog uništiti taj grad za 40 dana jer su bili toliko zlobni, a ta vijest je doprla do kralja Ninive. On je razderao svoje haljine i pokajao se, a pokajalo se i 120 000 stanovnika Ninive. Bog im je oprostio i nije uništio grad.

Dramski opisi Jonine prvotne pustolovine može se nekome činiti slikovitim i nestvarnim, no Isus uzima poroka Jonu kao znak svojeg uskrsnuća i izlaska iz groba: „Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.“ (Mt 12,40).

Učitelj je nato upita: - A što ako je Jona završio u paklu?
Djevojčica bez razmišljanja odgovori: - Onda ga Vi pitajte.

Poučna priča:

Mala djevojčica je pričala sa svojom učiteljem o kitovima. Učitelj je tvrdio kako je fizički nemoguće da kit proguta čovjeka zato što je, bez obzira što je kit ogroman sisavac, njegov želudac malen.

Djevojčica je uporno tvrdila da je Jona progutao kit kako je to opisno u Starom zavjetu. Pomalo iznerviran, učitelj ponovi da kit ne može progutati čovjeka, jer je to fizički nemoguće.

Djevojčica je tada rekla: - E, kad dođem u raj, pitat ću Jonu!

Priredio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis